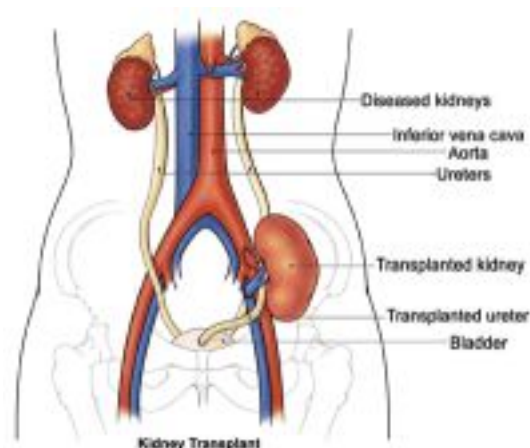

Rinichiul împreună cu afecțiunile sale sunt mai puțin cunoscute în populația generală, poate din cauza complexității sale sau poate din cauză că un răsunet mai mare îl au complicațiile bolilor renale, de cele mai multe ori cele cardio-vasculare. Insuficiența renală, după cum reiese și din denumire, reprezintă o diminuare a funcției pe care rinichii o îndeplinesc. Însă înainte de a vorbi despre acest lucru trebuie să trecem puțin în revistă câteva lucruri esențiale despre anatomia și funcțiile rinichilor.

Ei bine, rinichii sunt două organe situate în regiunea lombară, de o parte și de alta a coloanei vertebrale. Ei au dimensiunile de 12 cm (lungime) și 6 cm (lățime) și forma unui bob de fasole. Unitatea structurală și funcțională a rinichilor o reprezintă nefronul. Fiecare rinichi conține aproximativ 1 milion de nefroni.

Cea mai importantă funcție a rinichiului este, bineînțeles, formarea urinei, iar prin aceasta, eliminarea unor substanțe de care organismul nu mai are nevoie. O altă funcție importantă este cea endocrină, adică rinichiul secretă niște hormoni: eritropoietină (eritropoietina stimulează formarea de globule roșii, globulele roșii fiind niște celule ce se găsesc în sânge și care transportă oxigenul; un număr redus de globule roșii definește anemia, iar aceasta este de obicei prezentă, după cum vom vedea, la pacienții cu insuficiență renală cronică avansată), vitamina D3 activă, renină.

Articolul întreg poate fi citit la StiintaAzi.ro